

[Statsministeren.]

ne, så svarer jeg: Jo, der kan forhandles om alt, der kan også forhandles om andre forslag, men sigtet, effektiviteten, må fastholdes, for problemerne skal løses. Problemerne skal ikke syltes, problemerne skal løses, og vi har ikke alt for mange dage eller uger til det, hvis det skal virke, hvis vi ikke bare skal glide ind i det, som ikke kan accepteres.

Det er antydnet — og mere end det — at regeringen ikke har andet i hovedet end valg og valgtaktik, og hr. Glistrup siger, at vi bare fører politik for at opnå gode gallup-procenter. Det er lige så fornuftigt som det meste af, hvad hr. Glistrup siger. Jeg afviser den slags. Regeringen stiler ikke mod et valg, regeringen stiler mod en forhandling, men på den anden side må denne regering have rimelige arbejdsbetingelser, som enhver anden regering måtte kræve det, og i den sammenhæng kan jeg så til sidst nævne det stillede dagsordensforslag.

Jeg må klart sige, at det dagsordensforslag, som hr. Gert Petersen i går stillede, kan regeringen ikke acceptere — af to grunde.

Den første er den, at regeringen i sin erklæring ikke har fremlagt et enkelt forslag, som hr. Gert Petersens dagsordensforslag går ud fra, men omridsene af og principerne for en kriseplan, og denne plan udgør en helhed. Denne plan omfatter flere forslag til løsning af de alvorlige økonomiske problemer, som vi står over for, og de forslag, der hører med i denne plan, enten er fremsat eller vil blive fremsat i de nærmeste dage. Det må være indlysende, at regeringen, som ønsker forslagene drøftet på normal vis og i sammenhæng i folketinget, ikke kan acceptere, at et af forslagene skulle standses, endnu inden det er fremsat og kommet til drøftelse.

Den anden grund er selve de parlamentariske vilkår for en regerings arbejde her i landet, her i folketinget. Ingen regering ville kunne acceptere det forslag, som hr. Gert Petersen har fremsat. I henhold til folketingets forretningsorden kan man på ethvert tidspunkt af et forslags forhandling stille dagsordensforslag, men det ville være en ny og uhørt praksis, om man i forbindelse med en debat om en regerings tiltrædelseserklæring ville forbyde regeringen at fremsætte bebudede forslag. Ingen regering kan accep-

tere, at den end ikke skulle have adgang til at fremsætte forslag og få dem drøftet i folketinget.

Man må nok spørge, hvad det egentlig er, der plager den ellers så parlamentarisk sikre hr. Gert Petersen. Hvem er han bange for? Er det regeringen? Er det et andet parti? Eller er han så bange for selve forslaget, at han end ikke tør lade folketinget drøfte det? Det må stå folketinget klart, at ingen regering vil acceptere den dagsorden. Jeg er vis på, at folketinget vil forstå, at denne regering ingen undtagelse er fra den regel.

Økonomi- og handelsministeren (Nyboe Andersen):

Det var ikke særlig mange konkrete spørgsmål og bemærkninger, der blev gjort af ordførerne i går vedrørende regeringsforslag om et midlertidigt prisstop, men jeg skal svare på de bemærkninger, der forelå.

Over for hr. Kjeld Olesen vil jeg gerne bekræfte, at forslaget ikke griber ind i gældende arbejdsoverenskomster, det være sig på minimallønsområdet eller på noget andet område. Det står direkte i lovforslagets § 6, at loven ikke omfatter løn- og arbejdsforhold. Forslaget indeholder ikke et forbud mod lønstigninger, det er ikke noget lønstop. Derimod er det et forbud mod indregning af lønstigninger i priserne inden for de 8 uger, der omfattes af prisstoppet. Et sådant forbud mod indregning af lønstigninger i priserne er også indeholdt i det andet forslag, vi behandler i dag, det, som er stillet af SF, og både dette og regeringens forslag bygger jo i den henseende på prisstoppet af oktober 1970, der i sin tid blev vedtaget også med socialdemokratiets tilslutning.

Så vil jeg gerne til fremskridtspartiets ordfører, hr. Gede, sige, at det fremgår direkte af bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke vil give anledning til yderligere ansættelser, at der ikke vil blive tale om yderligere bevillinger til monopoltilsynet i anledning af administrationen af prisstoppet.

Hr. Ømann udtrykte ønske om, at man skulle fastholde den 18. december 1973, den dato, der er nævnt i SF's forslag, som stopdag, og henviste til, at man også ved prisstoppet i 1970 anvendte en dato, der lå et stykke forud for lovforslagets fremsættelse. Men her vil jeg gerne minde om, at den